

‘Η Κρίση στο ΠΑΣΟΚ

4. ΟΙ ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ

Στις 20 Μαΐου ο Α.Π. σε συνέντευξη τύπου μιλάει για την «συνφωνία μας για την άνασταση της Κυπριακής προδοσίας» και εκθέτει τους λόγους που δικαιολογούν την άνασταση. Στην συνέχεια θέτει τους όρους συμμετοχής του ΠΑΣΟΚ σε οίκομενική κυβέρνηση.

Στις 23 - 24 Μαΐου γίνεται στη Γαλλία μετά από πρόσκληση του ΦΡ. ΜΙΤΤΕΡΑΝ συνάντηση των ηγετών οσο...

κομμάτων της Ν. Εφρώνης. Το ΠΑΣΟΚ σύμφωνα με δήλωση του Α.Π. εκπροσωπείται στη συνάντηση αυτή από τον «καθηγητή κ. Σημίτη, γραμματέα του κινήματος». Στη συνάντηση συμμετέχει από την Ελλάδα και η ΣΔΕ εκπροσωπούμενη από τον βουλευτή της ΕΚΝΔ Χ. ΠΡΩ. ΤΟΠΑΠΠΑ.

Και γι' αυτές τις ενέργειες δεν ενημερώνεται κανένα όργανο του κινήματος.

Οι διαγραφές στη νεολαία

Το δεύτερο δεκάημερο του Μαΐου διεξάγονται στις Σχολές οι εκλογές αντιπροσώπων για το Έθνικό Συμβούλιο της ΕΦΕΕ.

Η ΠΑΣΠ κερδίζει αυτές τις εκλογές θγαίνοντας πρώτη παράταξη, αλλά με μειωμένη δύναμη σε σχέση με τις φοιτητικές εκλογές του Νοεμβρίου 1974.

Στις 18 Μαΐου το διασολικό της ΠΑΣΠ 'Αθήνας αποφάσισε να ζητήσει για την επόμενη θδομάδα κοινή συνεδρίαση του με τον πρόεδρο, το 'Εκτελεστικό γραφείο και την 'Επιτροπή Νεολαίας, για να συζητήσουν ιδεολογικά και οργανωτικά προβλήματα του Κινήματος και ιδιαίτερα της Νεολαίας. Η συνάντηση αυτή δεν πραγματοποιήθηκε.

Στις 25 Μαΐου γίνεται όμως στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ συνάντηση των εκλεγμένων για το Ε. Σ της ΕΦΕΕ αντιπροσώπων της ΠΑΣΠ απ' τις Σχολές της 'Αθήνας, της Πάτρας και από όρισμένες της Θεσσαλονίκης με συμμετοχή και των συντονιστών των σχολών της 'Αθήνας για να χαραχθεί η πολιτική της παράταξης στο Ε.Σ. Πριν καν αρχίσει η συζήτηση, το Ε.Γ. της ΠΑΣΠ 'Αθήνας παρουσιάζει μια εισήγηση που ζητάει τη διαγραφή απ' την παράταξη 14 ιδρυτικών μελών της. Μεταξύ των 14 βρίσκονται: ένα μέλος της ΚΕ του ΠΑΣΟΚ, 5 αντιπρόσωποι για το Ε. Σ της ΕΦΕΕ, ένας υποψήφιος βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, 6 μέλη της παλιάς συντακτικής επιτροπής του «Αγωνιστή» και 4 μέλη Δ.Σ. Σχολών της 'Αθήνας. Σαν λόγος διαγραφής προβάλλεται, ότι οι 14 «αναφέρονταν σε αυτονομίες των μαζικών χώρων και τέτοια (ΣΙC)» κι έπειτα: «Επειδή οι ίδιες αντιθέσεις εκδηλώθηκαν και στο χώρο του ΠΑΣΟΚ και έπειδή αποδείχτηκαν άγεφύρωτες, η ΠΑΣΠ χρησιμοποίησε από τη φράζα του ΠΑΣΟΚ σαν μέσο πρόσβασης στο χώρο (...) στην προσπάθεια φθοράς του και απόσπασης τμήματος της βάσης και μέσα στην προοπτική της επικείμενης, από χώρησής της και της προσκόλησής της στα κουλτουρικά γκρουπούσκουλα που άηκευ.

Η εισήγηση κατέληγε: «τό σύνθημά μας πρέπει να είναι: — "Εξω ή φράξια από το Ε.Σ. της ΕΦΕΕ. — "Εξω ή φράξια από την ΠΑΣΠ". Από αντιπρόσωπο του Πανεπιστημίου Πάτρας δηλώνεται, ότι την παραμονή της συνάντησης οι συντονιστές της Πάτρας είχαν αποφασίσει τη διαγραφή των 14. "Εκπληκτικοί οι συντονιστές των Σχολών της 'Αθήνας και όσοι από τους 14 ήταν παρόντες διαμαρτύρονται για τη μεθόδευση αυτή. Παρ' όλα αυτά η συνάντηση αυτοκηρύσσεται σε απλατεία όλομεια» με «πειθαρχικές αρμοδιότητες» κά τι που δεν προβλέπεται απ' το οργανωτικό της ΠΑΣΠ. "Ετσι απορρίπτεται η πρόταση

να συζητηθεί το θέμα στις θάσεις των Σχολών ή την όλομεια της 'Αθήνας - όπως προβλέπει το οργανωτικό - κι η συνάντηση προχωρεί στην επικύρωση των διαγραφών. Μέλος της 'Επιτροπής Νεολαίας χαρακτηρίζει σαν «μικροαστικό κατάλοιπο» το δικαίωμα της απόλογής και τη διαφορά γνώμης σαν «ταξική αντίθεση». Πολλές σχολές καταγγέλλουν το σκηνοθετικό και παράτυπο της όλης διαδικασίας διαγραφών, που τις θεωρούν στην ουσία προγραφές. Την επόμενη δημοσιεύεται στις εφημερίδες η διαγραφή σαν απόφαση της «πλατειάς όλομειας» της ΠΑΣΠ με διασκευασμένο όμως σκεπτικό. Στις 27 Μαΐου τα 14 προγραμμα μέλη της παράταξης καταγγέλλουν τη «διαγραφή» τους, τονίζοντας ότι «επέρα από το ιστορικό γελοίο, ότι παίρνουν διοικητικά μέτρα διαγραφής αρχών από το λαϊκό κίνημα, επισημαίνουμε την αντιδημοκρατική διαδικασία λήψης της

απόφασης και την ανυπαρξία της πολιτικής της τεκμηρίωσης». Δηλώνουν επίσης ότι θα συνεχίσουν ν' αγωνίζονται με βάση την ιδρυτική διακήρυξη της παράταξης «για την αυτονομία και τον πολιτικό χαρακτήρα του Φοιτητικού Κινήματος (...) ενάντια σε κείνους που στο περιθώριο της Φοιτητικής κοινότητας μεθοδεύουν τη χειραγώγηση του σε στερούς κι επικίνδυνους στενοκομματικούς στόχους». "Ενα μέλος της επιτροπής Νεολαίας εκφράζει με ανακοίνωσή του την αλληλεγγύη του με τους 14. "Επίσης η έκτακτη όλομεια της ΠΑΣΠ Μηχανολόγων 'Ηλεκτρολόγων του Πολυτεχνείου καταγγέλλει την προγραφή των 14 συναγωνιστών σαν «ανυπόστατη, άπαράδεκτη και όληθρια τόσο για την ΠΑΣΠ όσο και για το ΠΑΣΟΚ». Στις 28 Μαΐου η Ε. Ν. δημοσιεύει στον τύπο ότι «επικροτεί την απόφαση διαγραφής και δηλώνει ότι θα κινήσει και τη νόμιμη διαδικασία διαγραφής των 14 από την Νεολαία». "Ανακοινώνει συγχρόνως αυτοεξοτιζόμενη με έκτακτες αρμοδιότητες — παραπομπή του μέλους της, που τάχθηκε αλληλεγγύη με τους 14, στο πειθαρχικό συμβούλιο. Στην ανακοίνωσή αυτή η 'Επιτροπή Νεολαίας τονίζει χαρακτηριστικά ότι οι 14 «θεοσιμοποιούσαν τη δημιουργία οργανωμένων φραξιών με ιδιαίτερη πολιτική άποψη μ' αυτό τον τρόπο ή ένιαία πολιτική έκφραση θά απέβαινε το πηλίκο της διαίρεσης του συνόλου των πολιτικών αποφάσεων δια του αριθμού των κέντρων απόφασης» και ότι «ανάλογες απόψεις έχουν ξερασθεί (ΣΙC) παγκόσμια».

‘Αντιδράσεις

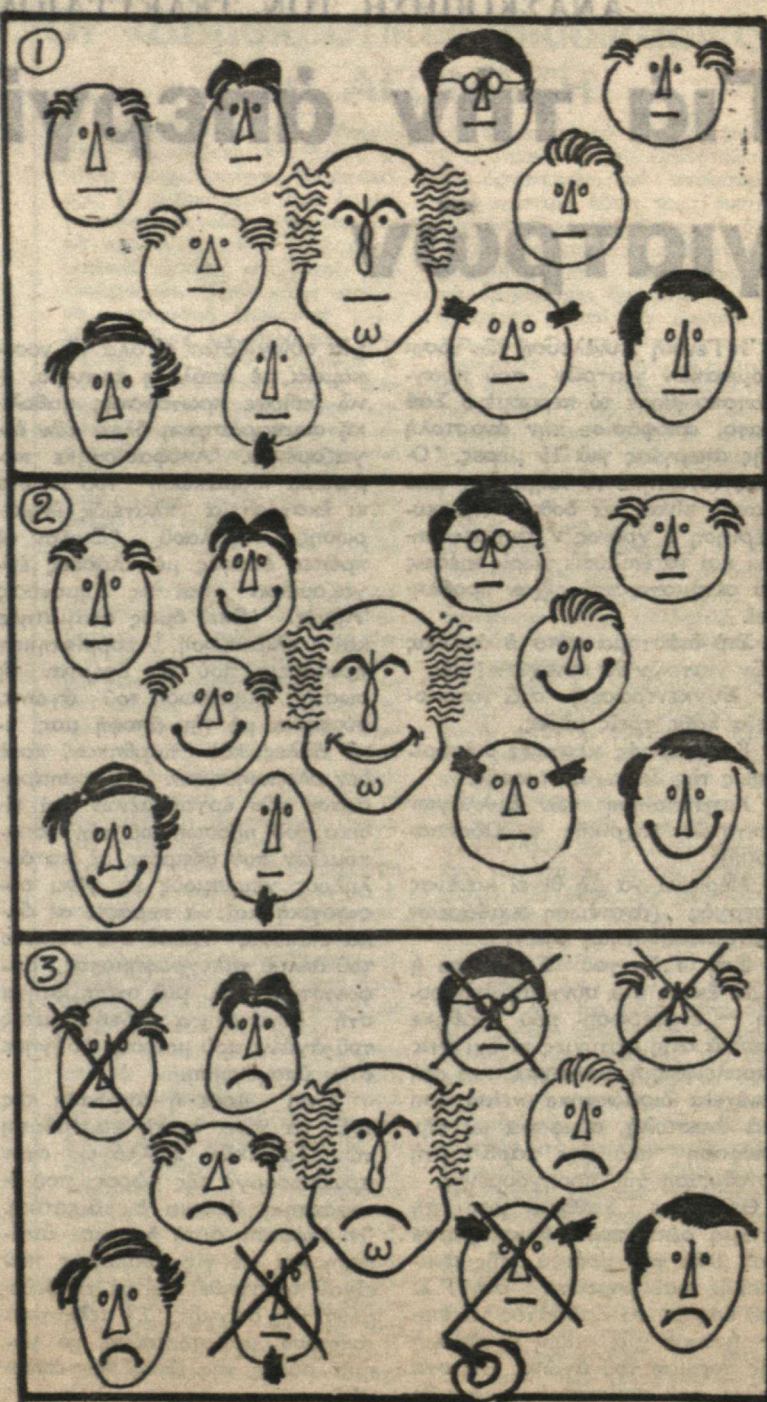
Το θέμα της διαγραφής - προγραφής πέρνει διαστάσεις που προκαλούν την προσοχή της κοινής γνώμης, σημειώνει πρωινή εφημερίδα, καθώς πληθαίνουν οι αντιδράσεις μελών του κινήματος. Η γενική συνέλευση της Τ.Ο Α. 'Ιλίσίων καταγγέλει την ίδια μέρα τη διαγραφή και ζητά άμεση σύγκληση της ΚΕ για να λάβει θέση πάνω στην προσπάθεια όρισμένων απόμων, τα όποια παραχαράζοντας τις αρχές του Κινήματος ζητούν τη διαγραφή των 14 συντρόφων. Σε κοινή δήλωσή τους 45 μέλη της ΠΑΣΠ Νομικής τάσσονται αλληλεγγύη με τους 14 και θεωρούν ανυπόστατη την απόφαση της προγραφής τους. Μετά απ' αυτό αποφασίστηκε από ένα μέλος της Ε.Ν. η διαγραφή και των 45. "Εσαν δικαιολογητική βάση αναφέρθηκε η αλληλεγγύη μας προς τους 14 συναγωνιστές» καταγγέλλουν οι 45. Παράλληλα η όλομεια της ΠΑΣΠ 'Ιωαννίνων καταγγέλει στις 29 Μαΐου το γεγονός των διαγραφών παρουσία και 3 μελών της Ε.Ν. Μετά απ' αυτό «ομάδα μελών της σπουδάζουσας με την βοήθεια των 3 μελών της Ε.Ν. ανακήρυξε τον έαυτο της ΠΑΣΠ και διέταξε τα 30 και πλέον μέλη να αποχωρήσουν λέγοντάς τους πράκτορες αλήτες κλπ» τονίζουν σε ανακοίνωσή τους οι 30 προγραμμα μένοι από τα Γιάννενα μεταξύ των οποίων και 11 μέλη Δ.Σ. Καί «σαν ΠΑΣΠ 'Ιωαννίνων καλούμε όλες τις οργανώσεις της ΠΑΣΠ να προστατεύσουν την ελευθερία της έκφρασης και γνώμης στους πανεπιστημιακούς χώρους». Χαρακτηριστική είναι και η απόφαση της ΠΑΣΠ Παν-

τείου, που παρουσία και 2 μελών της Ε.Ν. με ψήφους 18 έναντι 17 και 3 λευκά απέρριψε 1 τ. τη θέση για αυτονομία του φοιτητικού Κινήματος που εκφράζεται στην ιδρυτική διακήρυξη της παράταξης. 2. τη διακηρυγμένη από την 3η του Σεπτεμβρίου πίστη του ΠΑΣΟΚ στον αποκεντρωτικό σοσιαλισμό. 3. την πρόταση καταδίκης της διαδικασίας που ακολουθήθηκε στις 25 Μαΐου για διαγραφή των 14» και ένεκρоне «τη διαγραφή των πάρα πάνων». Μετά απ' αυτό 22 μέλη της ΠΑΣΠ Παντείου καταγγέλλουν την παραπάνω απόφαση σαν «εγκληματικά ανεύθυνη» και δηλώνουν ότι όσοι την ψήφισαν και τα μέλη της ΚΕ που συμπράξαν σ' αυτή έθεσαν τους έαυτους εκτός του ΠΑΣΟΚ».

Στις 29 Μαΐου αρχίζει τις εργασίες του το Ε.Σ της ΕΦΕΕ. Η ΠΑΣΠ προσπαθεί μάταια να αποκλείσει τους 5 από τους 14 που είναι σύνδεσμοι. Σε κοινή δήλωσή τους οι 5 καταγγέλλουν την «έπιστημη» ΠΑΣΠ ότι «παραχάραξε τις αρχές της παράταξης (...) με την οργανωτική επέμβαση του κοιμητικού φορέα στη λειτουργία της» και «την μετατροπή της σε κανάλι περάσματος μιας στενής κοιμητικής γραμ-

Οι διαγραφές στην Κ.Ε.

“Ανησυχώντας για την κατάσταση αυτή του κινήματος 21 μέλη της ΚΕ κατέθεσαν στις 30 Μαΐου στο ΕΓ αίτηση σύγκλησης της ΚΕ για τις 7 - 8 'Ιουνίου με αποκλειστικό θέμα την έσωτερική κατάσταση στο Κίνημα



μής στο φοιτητικό χώρο πέρα και έξω, ίσως και ενάντια στις ανάγκες του ΦΚ» και δηλώνουν: «Εμφανίζόμαστε στο Ε.Σ της ΕΦΕΕ διαφοροποιημένοι ως προς τους υπόλοιπους συναγωνιστές της ΠΑΣΠ πιστοί όμως στην ιδρυτική της διακήρυξη». Θέμα δημιουργείται επίσης στο Ε.Σ, όταν διαπιστώνεται ότι η ΠΑΣΠ έπειδή διέγραψε όλα τα μέλη της στα Γιάννενα παρουσιάζει σαν σύνδεσμο φοιτητή που δεν ήταν καν στο ψηφοδέλτιο των υποψηφίων της Σχολής του. Ο «σύνδεσμος» αυτός δεν αναγνωρίζεται και η ΠΑΣΠ καταγγέλλεται για «προσπάθεια εξαπάτησης του ΦΚ». Σε έμπιστευτική της απόφαση η ΚΟ σπουδάζουσας φαρμακευτικού τονίζει την μη «ένιαία έκφραση της παράταξης στο Ε.Σ «ζητάει» σύγκληση συγκέντρωσης με συμμετοχή της σπουδάζουσας, της ΚΕ, του Ε.Γ. και του προέδρου εντός 4ημέρου «για να συζητηθεί η όλη κατάσταση που έχει δημιουργηθεί». Η απόφαση αυτή δεν έφθασε ποτέ στα χέρια των μελών της ΚΕ

δτι η κρίση στο κίνημα διαρκεί πολλούς μήνες και ότι γι' αυτή υπεύθυνη είναι «ομάδα στελεχών που τα περισσότερα προέρχουν από τη Δημοκρατική "Αμυνα» που προσπάθησαν «οργανωμένα να επιβάλουν τις απόψεις τους σ' όλοκληρο το κίνημα». Κατηγορεί την ομάδα για «ελιτίστικές απόψεις» και «φραξιοιστική πάλη ακόμα και μέσα στο φοιτητικό κίνημα». "Επίσης ότι η ομάδα κάνει «διαβρωτική πολιτική» και ότι μπροστά στις «δυσκολες ώρες που ο λαός μας ζει κάτω από το δέος της αμερικάνικης απειλής που χρησιμοποιεί και τους Τούρκους (...) θεωρούμε υποχρέωσή μας απέναντί στα μέλη του ΠΑΣΟΚ και στο λαό γενικότερα να καταγγείλουμε με αυτή την αντιοργανωτική δραστηριότητα της ομάδας». Η ανακοίνωση του ΕΓ κατέληγε με τη δήλωση ότι «το κίνημα διαχωρίζει τη θέση του από την ομάδα αυτή και καλεί κάθε μέλος να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων χωρίς άκαρπους φανατισμούς, ακόμα κι' εκείνους που τυχόν παρασύρθηκαν από την ομάδα». Σε ύστερόγραφο αναγγέλλεται η σύγκληση της ΚΕ για τις 22 'Ιουνίου και μία «Πανελλαδική Συνδιάσκεψη» για τον Σεπτέμβριο. Παράλληλα το ΕΓ με έσωτερική του ανακοίνωση, που δόθηκε όμως και στον τύπο, ανακοίνωσε τα δυνάμια 11 μελών της ΚΕ από τα 21 που εί-

(Συνέχεια στη σελίδα 7)

Μια γνωστή τακτική του σοσιαλιστή κ. Παπανδρέου

Η πολιτική της διαβολής

—Με πολλούς τρόπους προσπάθησε, κατά καιρούς, ο Ανδρέας Παπανδρέου να δικαιολογήσει τη κρίση, που μαστίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., να σμικρύνει τις διαστάσεις της, να αλλοιώσει το πραγματικό της χαρακτήρα και να διασκεδάσει τις ευθύνες τις δικές του και των πιστών του.

Χρησιμοποίησε τη κλασική παλαιά κομματική μέθοδο της παραχάραξης των γεγονότων, της διαστρέβλωσης της αλήθειας, της συκοφαντίας και της δίωξης των διαφωνούντων, μ' έκπληκτη ευκολία, αλλά χωρίς αποτέλεσμα.

Είναι, άλλωστε, χαρακτηριστικό της πολιτικής μεθοδολογίας του Α. Παπανδρέου, τον τελευταίο καιρό, η εξαπόλυση επιθέσεων, που ξεφεύγουν απ' το επίπεδο της πολιτικής κριτικής και παίρνουν το χαρακτήρα της πολιτικής διαβολής. Κοινοβουλευτικά κι εξωκοινοβουλευτικά σχήματα, συνδικαλιστικές οργανώσεις και πρόσωπα, τα πάντα είναι σάπια και ύποπτα, εκτός από τον Α. Παπανδρέου και ό,τι αυτός περιβάλλει με την ευνοία του. Αποτέλεσμα μιάς τέτοιας τακτικής είναι η καλλιέργεια στη κοινή γνώμη βαθιάς σύγχυσης και δυσπιστίας, φοβερά διαλυτικού άρνησιμου και αηδίας, αφού καλείται να αντιμετωπίσει τους πάντες σαν ύποπτα ενεργούμενα σκοτεινών συμφερόντων. Έτσι, όμως, δεν αναπτύσσεται η άδιστη πολιτική κρίση, μέσα απ' την υπεύθυνη πληροφόρηση και

την κριτική αντιπαράθεση των θέσεων, αλλά εξακολουθούν οι πολιτικές φοβίες και ψυχώσεις, η πολιτική δαιμονολογία και οι φανατικοί ανταγωνισμοί, που διαμορφώνουν τελικά ισχυρό αντιδραστικό και άπολιτικό κλίμα.

—Στις τελευταίες δημόσιες συγκεντρώσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που, ενώ αναγγέλλθηκαν σαν διασκεύσεις στελεχών, κατέληξαν να είναι τυπικές προεκλογικές συνεστιάσεις, ο Α. Παπανδρέου έκανε και την ακόλουθη δήλωση:

«Η μόνη στιγμή που χρησιμοποιήσα, μπορεί να πει κανείς, μέθοδο που δεν έβγαίνει από την διαδικασία ήταν όταν αποφάσισα ότι έπρεπε να υπάρξει διάσπαση, και η διάσπαση δε βρισκόταν ποτέ μέσα στις διαδικασίες κανονικής καταστατικού». (Έξοδος 18.7.75, όμιλος στις κλαδικές οργανώσεις).

Είναι περίεργη η λογική που αποκαλύπτει η παραπάνω θέση. Και δείχνει ποιοί κινδύνει εγκυμονούνται διαρκώς από μια τέτοια νοοτροπία, αν λάβει κανείς υπ' όψη του και τη συμπληρωματική δήλωση του Α. Παπανδρέου ότι και στο μέλλον δεν θα διατάσει «να προχωρήσει στην ενγχείρησή» (Έξοδος 18.7.75).

—Πέρα όμως απ' αυτό, εκείνο που έχει σημασία είναι η ρητή δήλωση του Α. Παπανδρέου ότι ο ίδιος αποφάσισε τη διάσπαση και μεθόδευσε τη πραγμάτωσή της, έξω από κάθε διαδικασία. Έτσι, όλες οι επιχειρηματολογίες, που και τα καιρούς απευθύνθηκαν στη βάση, είχαν ένα και μόνο στόχο: Να συγκαλύψουν την ενοχή και την ευθύνη του Α. Παπανδρέου και των πιστών του.

—Στις τελευταίες, πάλι, συγκεντρώσεις ο Α. Παπανδρέου επιχειρεί να μετατοπίσει την ατμόσφαιρα της κρίσης στη στιγμή της συνιδρύσεως του ΠΑ.ΣΟ.Κ., απ' τις διάφορες αντιστασιακές οργανώσεις. Και υποστηρίζει ότι το «άρχιμο λάθος ήταν όταν η ΔΑ μπήκε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. σαν ομάδα επίσημα». Πάλι, όμως, έρχεται σε αντίφαση με τον ίδιο

του τον εαυτό, εάν θυμηθεί τους δημόσιους πανηγυρισμούς, που έκανε για τις «ουσιαστικές και γόνιμες διαπραγματεύσεις» που οδήγησαν στην συμφωνία ΠΑΚ και ΔΑ. Έπι, πρόσθετα, έρχεται και σε αντίθεση με την ίδια τη πραγματικότητα. Οι διαφωνούντες, ανεξάρτητα απ' την αντιστασιακή τους προέλευση και την πολιτική τους καταγωγή, που είναι ποικίλες, υπερασπίστηκαν πάντοτε τις αντικειμενικές και απρόσωπες πολιτικές λειτουργίες σαν τις μόνες ικανές να διαμορφώσουν ενιαία σοσιαλιστική συνείδηση, πολιτική ευθύνη κι αγωνιστική συνέπεια.

Οι διαφωνούντες προέρχονταν και από το ΠΑΚ και από την ΔΑ και απ' τις οργανώσεις της αδέσμευτης ή επαναστατικής άριστερας, κινούνται όμως όλοι στον ίδιο ιδεολογικοπολιτικό χώρο του άριστερου σοσιαλισμού. Η ταυτότητα αυτή των απόψεων δεν ήταν αποτέλεσμα «αμοδοποίησης» αλλά το οργανικό κρυστάλλωμα μέσα απ' την κοινή προβληματική και ζύμωση στα συλλογικά όργανα, όσο υπέρεσαν να λειτουργήσουν. Αυτό το λειτουργικό αποτέλεσμα, που άμοιρο γονιούσε το κίνημα κι άφαιρούσε τη δυνατότητα απ' τον Α. Παπανδρέου να το διαιρεί για να το διαιτητεύει, δεν ήταν επιθυμητό γι' αυτό και θυμωμάστηκε κάθε λειτουργικότητα στη δομή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

—Θυμίζουμε στον Α. Παπανδρέου ότι, μονάχα απ' τα 26 διαγραμμένα μέλη της τελευταίας εκλεγμένης και διαλυμένης ΚΕ, τα 12 προέρχονταν από το ΠΑΚ και τα περισσότερα απ' αυτά είχαν διατελέσει μέλη του Έθνικού του Συμβουλίου, φίλοι, άμεσοι συνεργάτες του και τα ικανώτερα στελέχη του.

Θυμίζουμε, ακόμα, στον Α.Π. ότι, ανάμεσα στους προγραμμαμένους από όλα τα επίπεδα της οργανώσεως, βρίσκονταν τα άριστερα προοδευτικά στοιχεία με την σοσιαλιστική συγκρότηση και την αγωνιστική παρουσία, μέσα στο κίνημα και στους κοινωνικούς χώρους, μετά τη μεταπολίτευση και στη διάρκεια της δικτατορίας.

Θυμίζουμε, τέλος, στον Α.Π. ότι την ανιδιοτέλεια και την καθαρότητα, την προσφορά και την ικανότητά τους, πάντοτε εξέθιαζε ο ίδιος ακριβώς γιατί ήταν καταξιωμένες με θυσίες και συνεχείς προσπάθειες για το σοσιαλιστικό κίνημα και την αλλαγή.

Συνεχίζεται αμείωτη η ζύμωση στη βάση του ΠΑΣΟΚ

Έντονη κίνηση υπάρχει τις τελευταίες μέρες σε όλες τις οργανώσεις βάσης (Τ.Ο ή Κ.Ο.), που διαφώνησαν με τις άρχηγικές μεθοδεύσεις και την αλλοίωση του σοσιαλιστικού χαρακτήρα του Κινήματος. Σε συνεχείς ολομέλειές τους, όλες οι οργανώσεις αναλύουν την θέση στην οποία έχει περάσει η κρίση, και το καθήκον που μπαίνει σε όλες τις αυτονομημένες οργανώσεις να συγκεκριμένοποιήσουν και να κάνουν αγωνιστική πράξη την σοσιαλιστική προοπτική των ιδρυτικών αρχών.

Στις συζητήσεις, κοινή είναι η εκτίμηση, ότι υπάρχει ανάγκη συντονισμένης δουλειάς για την οργανωτική συσπείρωση όλων εκείνων, που η αθλιότητα της πολιτικής πρακτικής του κ. ΑΓΠ και των υποτακτικών του διώχνουν καθημερινά απ' το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Αυτόνομήθηκε η Τ.Ο. Έξαρχειών

Στην σειρά των αυτόνομημένων τοπικών οργανώσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προστέθηκε στις 25 Ιουλίου και η τοπική οργάνωση Έξαρχειών.

Στη Γενική Συνέλευση της μέρας αυτής, ζητήθηκε από εκπρόσωπο του οργανωτικού γραφείου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. η απονομή τριών μελών της Τ.Ο. διότι είχαν υπογράψει διακήρυξη στελεχών των κλαδικών οργανώσεων. Στη διακήρυξη διαπιστώνεται η πολιτική και οργανωτική έκτροπη του κινήματος από το σοσια-

Νέες αποχωρήσεις προκάλεσε η χρεωκοπία των πολυδιαφημισμένων «περιφερειακών συνδιασκέψεων», τις οποίες ο κ. Α.Γ.Π., μετάρτησε σε προεκλογικό τύπο που όμιλες από μπαλκόνια.

Στις ίδιες ολομέλειες τονίστηκε η ανάγκη στενότερης σύνδεσης του συντονισμού, όλων των οργανωμένων χώρων που διαχωρίσαν τη θέση τους από το Άρχηγικό Κόμμα, και την ανάγκη να συγκεκριμένοποιήσουν την πολιτική τους παρουσία.

Τέλος, χαρακτηριστικό είναι το αγωνιστικό και αισιόδοξο κλίμα που επικρατεί στις συνελεύσεις. Παντού, όλοι οι όμιλητες τονίζουν την στην αναγκαioτητα να υπάρξει στο τόπο μας ένα σοσιαλιστικό κίνημα αρχών, που να το χαρακτηρίζει συνέπεια και συνέχεια. Και τονίζουν την απόφασή τους να αγωνιστούν για την πραγμάτωσή του.

λιστικό όραμα της 3ης του Σεπτεμβρίου. Η συντριπτική πλειοψηφία της Τ.Ο. αρνήθηκε να εγκρίνει την απονομή των τριών μελών της και μετά από αναλυτική συζήτηση πάνω στην κρίση που μαστίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποφάσισε να διαχωρίσει οριστικά τη θέση της από αυτό.

Τα γραφεία της αυτόνομημένης οργάνωσης παραμένουν στην οδό Δερβενίου 53. Την αυτόνομημένη οργάνωση βάσης πλαισίωσαν και μελη από άλλες Τ.Ο. των γύρω περιοχών.

Σοσιαλιστική ΠΟΡΕΙΑ

Γράφου συνδρομητής

Ετήσιες 250 εςομηνιαίες 130 φοιτητικές 200-100

Σοσιαλιστική
ΠΟΡΕΙΑ
Έβδομηδιαία Πολιτική
Εφημερίδα
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ομήρου 80Α
Τηλ. 612.086 — ΑΘΗΝΑΙ
Συντάσσεται από
ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΕΚΔΟΤΗΣ
Γιάννης Σταράκης
Στρατηγού Ίωάννου 4
ΑΘΗΝΑ
Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
Γεωργία Νικηφοράκη
Γερανίου 24 — Αθήναι

(Συνέχεια από τη σελίδα 6)
χαν ζητήσει τη σύγκληση της σαν τη «φραξιονιστική ομάδα».

ΕΝΤΑΣΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΩΝ

Την ίδια μέρα στην τομεακή συγκέντρωση των Δικηγόρων του ΠΑΣΟΚ γίνεται συζήτηση πάνω στην κρίση και καταγγέλλονται οι μεθοδεύσεις του ΕΓ σαν ανυπόστατες και οι διαγραφές άκυρες. Στις 8 Ιουνίου δημοσιεύεται ανακοίνωση 10 στελεχών του ΠΑΚ που «με πλήρη συναίσθηση ευθύνης καταγγέλλουν «1. την προσπάθεια παραπλάνησης της βάσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ και της κοινής γνώμης γενικότερα από τις πραγματικές αιτίες της κρίσης που είναι: α. Η συστηματική προσπάθεια της ηγεσίας να απαλλαγεί από όλα τα καταξωμένα αντιτασιακά στελέχη προκειμένου να είναι σε θέση να ελλίσσεται ελεύθερα και χωρίς έλεγχο. β. Η κατάργηση της αρχής της έσωκομματικής δημοκρατίας (...) γ. Η ουσιαστική κατάργηση της ΚΕ (...) και η προσπάθεια επίθεσης στη θέση της μιάς ομάδας υποτακτικών που αυτοαποκαλείται Ε. Γ (...) 2. την ανήθικη και έξω από κάθε έννοια σοσιαλιστικού ιδεώδους κατασκευοφάντηση κα-

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ταξιωμένων αγωνιστών που σάπιασαν στις φυλακές (...) 3. Την ουσιαστική κατάργηση των αρχών της διακήρυξης της 3ης του Σεπτεμβρίου (...)».

Τό διορισμένο Ε.Γ. απαντά στις 9 Ιουνίου με δυο αποφάσεις του. Η πρώτη με ημερομηνία 6 Ιουνίου απαγορεύει «τη συμμετοχή μελών της φραξιονιστικής ομάδας σε οποιοδήποτε όργανο του Κινήματος. Τυχόν συμμετοχή τους άκυρώνει τις διαδικασίες του οργάνου». Απαγορεύει επίσης την κριτική των ενεργειών του και επιχειρεί να φιλώσει τη βάση θεωρώντας «πλήρη και οριστικό τον διαχωρισμό από την 11μελή ομάδα». Τέλος απαγορεύει την έκφραση διαφωνίας μέσω του τύπου. Η δεύτερη με ημερομηνία 9 Ιουνίου διαγράφει και τα στελέχη του ΠΑΚ που τάχθηκαν αλληλεγύα στους 11 και αφαιρεί «το δικαίωμα παραμονής των διαγραφμένων στα γραφεία του κινήματος». Οι κλαδικές οργανώσεις έπιστημόνων του Κινήματος ή μετά την άλλη καταδικάζουν τις ενέργειες του ΕΓ και δηλώνουν

ότι τις θεωρούν ανύπαρκτες. Χαρακτηριστικό γι' αυτές τις αποφάσεις είναι και το ψήφισμα της ΚΟ Φιλολόγων που «δεν δέχεται την προσπάθεια του ΕΓ να απαγορεύσει την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών μέσα στο κίνημα (...)». Θεωρεί ανυπόστατη την απόφαση διαγραφής των 2 (...) Θεωρεί κυρίαρχο όργανο τη βάση την οποία εκπροσώπουσαν οι ΤΟ και οι ΚΟ και η εκλεγμένη ΚΕ... Θεωρεί το ΕΓ υπόλογο έναντι α. του Κινήματος, β. της βάσης, γ. της διακήρυξης της 3ης του Σεπτεμβρίου».

Επίσης 8 συνέδριοι της ΠΑΣΠ στο ΕΣ της ΕΦΕΕ δηλώνουν ότι διαχωρίζουν τη θέση τους από την παράταξη.

Στις 10 Ιουνίου δημοσιεύεται δήλωση της Αμαλίας Φλέμινγκ, που στο Προσυνέδριο είχε συγκεντρώσει τους περισσότερους ψήφους. Η Φλέμινγκ καταγγέλει το ΕΓ ότι με τις επικίνδυνες αποφάσεις του κατασπλάνωνει ήρωες της αντίστασης: «Για τη δημόσια αυτή κατασπλάνωση αίσθανομαι το ήθικό χρέος απέναντι όλων των αγωνιστών για

την ελευθερία μας, να δηλώσω δημόσια και εγώ πόσο πολύ εκτιμώ τους καταξιωμένους αγωνιστές μας και πόσο πολύ λυπομαι για το μεγάλο λάθος του ΕΓ».

Παράλληλα σειρά κλαδικών και τοπικών οργανώσεων καλούν στις συνεδριάσεις τους τα προγραμμένα μέλη για να ενημερωθούν. Σε ανακοίνωσή τους οι 11 κατηγορούν ανοικτά το ΕΓ για τυπικά και ουσιαστικά παραβέκτες ενέργειες, αναφέροντας στον αγώνα τους σ' όλες τις φάσεις της ζωής του κινήματος και καταλήγουν: «Η ρίζα της διαφωνίας και της αντίθεσης βρίσκεται στην υπεράσπιση από μέρους μας και από πολλά μέλη του Κινήματος των ιδρυτικών αρχών της 3ης του Σεπτεμβρίου, της έσωκομματικής δημοκρατίας και της συλλογικής λειτουργίας των οργάνων (...) Βάζουμε τα απλά ερωτήματα που είναι η βάση της αντίθεσής μας σε όλα τα μέλη του Κινήματος: 1. Ισχύουν οι ιδρυτικές μας αρχές της 3ης του Σεπτεμβρίου και αν ναι, γιατί παραγράφονται μέλη του

Κινήματος που τις υπερασπίζονται και τις πραγματώνουν; 2. Είναι η ΚΕ το ανώτατο όργανο του Κινήματος; Αν ναι, γιατί δεν λειτουργεί σαν τέτοιο, και ποιός έχει δικαίωμα να τη περιφρονεί; 3. Με ποιά απόφαση και πότε καταργήθηκε η αρχή της έσωκομματικής δημοκρατίας και της συλλογικής λειτουργίας των οργάνων; Αν δεν υπάρχει τέτοια απόφαση, πώς ορισμένοι καταργούν με τις πράξεις του; 4. Η απομάκρυνση από τις αρχές μας συντελεί ή όχι στην αλλαγή του σοσιαλιστικού χαρακτήρα του Κινήματος μας; Πιστεύοντας ότι η διαμόρφωση ενός σωστού σοσιαλιστικού Κινήματος αποτελεί για τη χώρα μας ιστορική αναγκαioτητα, θεωρούμε χρέος μας να διακηρύξουμε ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα για τη πραγμάτωσή του. Αρνούμαστε τη νομιμότητα των προγραφών μας, είμαστε μέλη του κινήματος εκλεγμένα από τη βάση του και θα υπερασπίσουμε τις θέσεις μας στην ΚΕ στις 22 του Ιουνίου. Στον ίδιο αγώνα καλούμε όλα τα μέλη του Κινήματος μας».

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: ΤΟ ΚΟΡΥΦΩΜΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ